

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4076/2018
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије-Министарство одбране-Војнограђевински центар „...“ коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, против туженог АА из ..., чији је старатељ ББ из ..., а пуномоћник Слободан Марковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж бр. 1219/17 од 21.02.2018. године, на седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж бр. 1219/17 од 21.02.2018. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж бр. 1219/17 од 21.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1737/15 од 26.01.2016. године, стављено је ван снаге решење о издавању платног налога и одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу исплати износ од 57.849,01 динара, са припадајућом каматом, као неоснован и обавезан је тужилац на накнаду трошкова поступка туженом.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж бр. 1219/17 од 21.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају, о тужбеном захтеву тужиоца одлучено је правилном применом материјалног права, а све с обзиром на то да предмет потраживања није дуг по основу пружене комуналне услуге грејања, већ захтев за исплату сразмерног дела накнаде за прикључење објеката (међу којима је и стан туженог) на топловодну мрежу по основу Протокола о регулисању међусобних односа између Министарства одбране и ЈКП „Београдске електране“ од 10.12.2008. године, а која исплата накнаде је изворно била обавеза тужиоца, а не туженог, који накнаду за испоручену топлотну енергију плаћа посредством уплатница ЈКП „Инфостан-технологије“.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете, вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 400,00 Еура у динарској противвредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је побијана вредност предмета спора износ који не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић